

2017-es beszámoló

Tisztelt lövétei lakosok, Kiáltó olvasói, 2017 az önkormányzatok számára a pályázatok éve volt az Európai Uniónál, ahogy a gyulaféhevári kirendeltség igazgatónője mondta, aki labdába akar rúgni, most tegye, mert 2018-tól nem lesz lehetőség a községek számára. Elfogadtuk a tanácsát, és hét tanulmányt készítettünk, hogy tudjunk pályázni. Három pályázatunk nyert eddig uniós támogatást:

- vízhálózat kialakítása és szennyvízhálózat bővítése (Nádpataka, valamint rácsatlakozások, a pályázat összértéke 1,5 millió euró)

- utak aszfaltozása (Szeltersz útja, Kicsi utca, Kurta utca, Templom utca, Sóskút előtti tér, a pályázat összértéke 1 millió euró)

- óvoda építése, amely hosszabbított programmal fog működni (a régi csekk udvarán, a pályázat összértéke 0,5 millió euró)

Két finanszírozási szerződést már megkötöttünk, a harmadikat 2018. március elején írjuk alá. A sikeres pályázatoknál, ha a licitek alatt nem lesznek óvások, fellebbezések, bízunk benne, hogy 2018 nyarán elindulnak a munkálatok.

A szociális konyha bővítésére is adtunk le pályázatot, amely még elbírálás alatt van.

A vidékfejlesztési minisztérium által elindított PNDL II programnál, amelyet a román kormány támogat, három pályázatunk van elbírálás alatt:

- utcák aszfaltozása (hét kilométer),
- az iskola udvarán a sportpálya felújítása,
- községház felújítása.

Reményeink szerint ezekre is jövő év első felében megkötjük a támogatási szerződéseket.

Sikeresen pályáztunk gépek és eszközök (traktor, utánfutó, sószóró, útszéli kasza, seprőgép, szipantó) vásárlására a Homoród-Küküllő LEADER Egyesületnél, amely ugyancsak EU-s forrásból van finanszírozva. Nehéz évet tudunk a hátunk mögött, tele leadási határidőkkel, engedélyek kiáltásával, de az eredmények tükrében megérte a sok rohanás.

**Kívánok mindenkinek ÁLDOTT,
BÉKÉS KARÁCSONYI ÜNNEPEKET
ÉS EREDMÉNYEKBE,
SIKEREKBE GAZDAG ÚJ ÉVET!**

Mihály Dénes, polgármester

**Medriczky Andor
Karácsonyi pásztorének**

Betlehemi kis jászolban
Isten fia jött közénk,
Meváltani minden embert
Gazdagot és a szegényt.
Szeretetet áraszt máris:
Kis kezét nyújtja felénk.

Betlehemi kis jászolhoz
Jöttek szegény pásztorok,
Angyalszózat hívta őket
Az istálló ragyogott.
S hoztak, ami tellett tőlük:
Báránkyát, juhászbót.

Később jöttek a királyok
Ajándékkal gazdagon,
Tömjén, mirha és aranykincs
Csillog-villog a napon.
Mert király Ő, a kis Jézus,
Övé minden hatalom.

Most mi jöttünk, hazátlanok,
Legszegényebb hívei,
Vándorúton, kincsek nélkül
Szívünket kiönteni.
Kicsi Jézus segíts minket
Hinni, tűrni, küzdeni...

**"Életünk legyen, méghozzá bőségben áradó
életünk!"**

"Kezdetben volt az Ige. Az Ige Istennél volt. ... Őbenne élet volt, és ez az élet volt az emberek világossága." (Jn 1,1-3) Igen, az Istentől kapott, az Ő Szentlelkétől áthatott élet az egyetlen igazán emberhez méltó élet. Az Istentől jövő fény nélkül senki nem képes megtalálni a helyes irányt. Mennyi fájdalmas tragédia okozója lett az, hogy napjainkban sokan elfelejtik, eltakarják az elfelejthetetlen, eltakarhatatlan igazságot: életünk Istentől veszi kezdetét, Benne ér célba, és csakis őáltala van értelme.

A karácsony, főleg ha valóban az Úr Jézus születésének ünneplését jelenti számunkra, mindig olyan egy kicsit, mintha nem is ebben a világban élnénk, mintha elhagynánk egy rövid időre ezt a rohanó, hanges és szürke földi életet. Egész más hangulatú ez az ünnep, valahogy békésebb, nyugalmasabb, szeretetteljesebb és boldogabb. Legálábbis ilyen emlékek élnek bennünk róla, amikor a fárasztó hétköznapokból, a küzdelmekkel és csalódásokkal teli, ünneptelen időszakokból *"visszanosztalgiázunk"* egy kissé. És a valóság tényleg ez: karácsony ünnepén megnyílik az Ég, és az Isten Fia elhozza a Földre a Mennország üzenetét. Amikor az ember kisgyermekként éli meg a karácsonyt, szinte mindig bepillantást nyer a Mennországba. Ezért várja olyan szívrepesve évről évre! Valami több ez, mint az ajándék miatti izgalom, hiszen ajándékot máskor is kap. Olyasmit élünk át, amit valóban csak a kis Jézustól kaphatunk: Isten Országának örömét, békéjét, szeretetét.

DECEMBERI TANÁCSÜLÉSEK

December hónap folyamán két gyűlést is tartott Lövéte Község Helyi Tanácsa.

2017.12.04 - én Silye Lehel gyűlésvezető elnök és a jelen levő 11 tanácsos a következő napirendi pontokat vitatta meg:

1. A község 2017-es évi költségvetését a következő tételek miatt kellett módosítani:

- 107000 lej - az iskola személyzetének fizetésére
- 19500 lej - lakossági fűtéspótlék 5 hónapra
- 7000 lej - kiegészítés az éjjeliőrök, a hivatal részére
- 14900 lej Budakalász testvértelepülés adománya,

amelyet a kirulysarki iskolatábor fejlesztésére fog a község fordítani.

Itt javaslatok hangoztak el, hogy nem lehetett volna más helyre használni az adományt (mint pl. az iskolánál a játszótér kialakítása). A polgármester válasza az volt, hogy már az előtt meg kellett nevesíteni a felhasználás célját, mielőtt a játzó eszközök megjöttek volna. A költségvetés-módosítást 11 tanácsos megszavazta, 1 tartózkodott.

2. A 2018-as adók és illetékek megvitatásakor megemlézték, hogy csak a 12 tonnánál nagyobb autókra szab ki az erre vonatkozó törvény. A Helyi Tanácsnak volna lehetősége minden adónem emelésére, de a tanácsosok úgy döntöttek, hogy nem emelnek, maradnak a tavalyi adók.

Megvitatódott a területek zónázásának problémája, a javaslat szerint a prefektúrát kell megkérdezni, és a válasz szerint folytatni tovább.

- Marad a 10% kedvezmény, aki március 31-ig kifizeti az adóját.
- Marad az adósok tartozási plafonja, amely felett ki lesznek írva a honlapra és az újságba.
- Szóba került az épületek, kertek, kapuk rendbetételére vonatkozó javaslat is, valamint a szarvasmarhatartók egyesületének a sok évi felhalmozódott tartozása is.

3. A 35/2017-es határozat módosítása, amelyben meghatározódik Lövéte község 1 000 lejes hozzájárulása a Hargita Hegység Fejlesztési Egyesület törzstőkéjéhez. A jelen levő tanácsosok egyetértettek ezzel a módosítással.

4. Az 55/2017-es határozatban elfogadta a Helyi Tanács a szociális konyha bővítésére, modernizálására leadott pályázat technikai - gazdasági mutatóit, viszont hibásan íródott be a pályázat neve a költségvetési részen, ezt kellett tanácshatározattal kiigazítani - amit jóvá is hagytak a tanácsosok.

5. Az Eco Csík közölte a hulladék szállítási díját, amit 2017. december 1-től alkalmazni fog.

A szolgáltatást igénybe vevő települések tanácshatározattal kell, hogy elfogadják a 6,50 lej/személy/hónap szemétszállítási díjat. Javaslat hangozott el, hogy a díj megállapítása előtt egyeztetni kellene a helyi tanácsosokkal, felvázolva, hogy mi mennyibe kerül, és hogy jön ki ez az ár. A szemétszállítási díjat, ami egy kicsivel kevesebb az egyéni szerződéseken aláírt árnál, 7 igen, 3 nem és 2 tartózkodással fogadták el a tanácsosok.

6. A kérések és más problémák napirendi ponton belül javaslat hangozott el, hogy az első világháború centenáriuma alkalmából jövőre (2018-ban) Lövétén is meg kellene emlékezni hősi halottainkról. Minden el-esett katona emlékére egy-egy csemetét kellene elültetni az iskola és a közbirtokosság bevonásával. A hőseinkre május utolsó vasárnapján, a magyar hősök napján egy nagyobb ünnepség keretén belül emlékeznénk meg, a hősök emlékművénél.

Ismertette volt, hogy a Bethlen Gábor Alapon keresztül napközi építését nyerte meg a Lövétei Római Katolikus Egyház.

Jegyzőkönyv kivonat a 2017. december 12-én tartott rendkívüli gyűlésről

A gyűlésen jelen van 8 testületi tag, a rendkívüli gyűlés napirendi pontjait a gyűlésvezető elnök, Balázs Zoltán ismertette az alábbiak szerint:

1) Együttműködési szerződéskötés Hargita Megye Tanácsa és Lövéte község között a 132-es megyei út hótalanítási munkálatainak elvégzésére a 2017. december - 2018. január időszakra. A község határain belül: Bányateleptől a kökeresztig kell a hótalanítási munkálatokat végezni, amíg a munkálatokat megnyerő céggel véglegesen nem tudnak szerződést kötni. A Helyi Tanács jelen levő tagjai egyetértettek az együttműködési szerződés aláírásával az említett munkálatok elvégzése érdekében.

2) A 2018-as bérleti díjak nem változnak, maradnak a 2017 -ben megállapítottak, így döntöttek a tanácsosok. Egyedüli változás abban van, hogy a Telecom telefontársasággal csak 6 hónapra hosszabbított meg a szerződés, mivel a telefonközpontjukat más helyre kell, hogy költöztessék. Ez azért szükséges, mert Lövéte község megnyerte a napközi építésére leadott pályázatot, és ez a napközi az egykori Cec épület helyén és udvarán fog felépülni, ahol a telefonközpont jelenleg van.

3) Budakalász testvértelepülés adományának fogadását kellett határozatban szentesítse a Helyi Tanács, amellyel egyet is értettek a jelenlevők.

4) A különfélék keretén belül megvitatódott a 2018 januárjától alkalmazandó minimálbér- emelkedés, ennek következményei és az emelkedés által okozott pénzügyi nehézségek. Általános vélemény fogalmazódott meg, akár csak a többi településen, hogy úgy kell alkalmazni, hogy az alkalmazottak fizetése a 2017. decemberi szinten legyen.

- A víz-kanalizálás problémája is vita téma volt a rendkívüli gyűlés utolsó részében. A testület áttanulmányozta a vízvezetés és a kanalizálás tervét, amelyre uniós pályázatot nyert Lövéte község.

Lövéte Önkormányzata kellemes karácsonyi ünnepeket és sikerekben gazdag új évet kíván minden lövéteinek és Lövétéről elszármazottnak!

"Hófehér karácsony éj, hozz örömet, és adj reményt"

Karácsony közeledtével, bár a mában élünk, mindig visszapereg gyermekkorunk karácsonya, amelynek emlékei mélyen belevésődtek kitörülhetetlenül a szívünkbe. És ez szerintem nem is rossz, hiszen mindig egy kiinduló alapkő számunkra, sőt mondhatnánk, egy életre való tanulság, hogy hogyan is ünnepeljük karácsony szent ünnepét. Azt is be kell, hogy valljuk magunknak, hogy gyermekkorunk óta hatalmas változáson esett át a világ, minden kifordult a sarkából, de ez nem ok arra, hogy befolyásolja, elferdítse karácsony szellemét. A hétköznapi dolgaink is megváltoztak, már csak emlék, de nem felejthetjük a fűtő tetején sült kormos pityókapalacsintát, a kecskelábú vagy az asztali kályha lerjében felragasztott, kettévágott sült pityókát, amelyet piros hagymával, káposztalével és káposzta cikával fogyasztottunk. Ugyanide tehetjük kenyérsütés alkalmával a kemencébe rakott sütőtök szeleteket, amelyekről lehúztunk egy vékony héjat, és addig ettük a sült tököket, amíg tikkadtunk meg, de hát miért voltunk a Buglya kúthoz, a Juci kúthoz vagy az alszegi temető háta mögé a patakba, a csorgóhoz forrásvízért, olyant ittunk a pléh csiporból, hogy a könnyünk is kiszökött, pedig az nem volt "buborékos víz".

Szerintem az élet legfontosabb dolgai ott kezdődnek, hogy a szülő mit tud belepalántálni gyermeke kicsi szívébe, és a nélkülözhetetlen nagyszülő ehhez még mit tud hozzácepegetni kicsi unokája ártatlan lelkébe.

Valamelyik nap figyeltem az egyik televízió adását, ahol egy fiatal hölgyet faggattak, hogy ő hogyan éli meg a karácsonyt, miket vásárol, mit süt, főz ilyenkor. A válasz érdekes volt, sőt meglepő, mert bármennyire terelték a dolgot a vásárlásra, a hölgy így válaszolt: amikor csak tehetem, elmegyek a templomba, mert így tanultam meg gyermekkoromban. És az, hogy mi van, vagy mi lesz a karácsonyfa alatt, az soha nem volt a legfontosabb számomra, de annál fontosabb volt, hogy mi van a karácsonyfa körül, vagyis, ha a béke, a szeretet jelen van a családban, akkor az ajándék már csak ráadás.

Az egyik reggelen hazafelé tartva a rórátéról, köszöntöttem az egyik bácsit, hogy hála Istennek elvöltünk, a bácsi azt felelte: el, de tudod-e fiam, milyen boldog vagyok, mert én ott voltam a sekrestyében, a fiam a karban volt, s az unokám ministrált. Hát kérdelem én, kell még ennél szebb dolog egy szülőnek. Szerintem ha akkora ajándékot kapna dobozban, mint a templom, akkor sem volna olyan értéke, mint hogy három nemzedék ott volt a hajnali misén.

Jól visszaemlékszem, gyermekkoromban, amikor este takarodót akartak fűjni a szülők, vagyis a lámpát eloltani, könyörögni kezdtünk, hogy egy kicsit engedjenek át nagyapóékhoz (csak egy ajtó választott el).

Lehet, hogy nagyapóék úgy vártak minket, mint Ladóék az árvizet, de hamar mosoly derült az arcukra, aztán harcot vívtunk, hogy kik férnek fel nagyapó két térdére (általában elfértünk). Ezalatt nannyo szelíden összekulcsolva a két kezét, egy széken ülve várta, hogy a "vén fakó" (nagyapó) meddig bírja a rángatást és a kérdéseket, természetesen közben énekelünk is. És bírta, addig bírta, amíg mi álmosodtunk el, és lassan hazakullogtunk, de egy szóval sem küldött volna el. Hát, igen, sokszor elhangzik, hogy a saját gyermekeinkkel nem foglalkoztunk annyit, mint az unokákkal, ez így igaz, én is ezt vallom. De azt is vallom, hogy amikor az ember öszülő fejjel kézen fog egy kicsi emberpalántát (unokát), és az ragyogó, ártatlan szemmel tekint az emberre, tekintetéből olvasni lehet, hogy biztonságban vagyok, mert a nagyszülők számára csak én vagyok abban a pillanatban a világon, nyugodt lehetek, mert ők óvnak, vigyáznak rám. És vigyázni is kell rájuk, a kicsi ártatlan gyermekszívekre, hogy ez a csalóka világ ne sebezze meg őket, mert ők nem hibásak a mai kor jó vagy rossz dolgaiért. Inkább kevesebb mulandó, csillogó-villogó tárgy legyen a karácsonyfa alatt, de kapjanak annál több szeretetet szeretteiktől.

Az igazi angyalvárás az, amikor gyermekkorod karácsony estéjét ide tudod varázsolni gyermekeid, unokáid számára. Ha őszinte vagy magadhoz, bevallhatod, hogy gyermekkorodban igazi fenyőillat árasztotta el a szobát, és nem műanyag karácsonyfa illat, az angyal igazi gyertyákat rakott a karácsonyfa, pedig akkor is volt szőnyeg a földön, és igazi szőnyeg, nem pedig török perzsaszőnyeg utánzat.

Milyen jó volna, ha karácsony szelleme nem csak három napig tartana ("Három napig jók vagyunk, sőt emberségesek"), hanem az év minden napján ott lebegne otthonainkban, és ehhez szükséges a fenyőillat, a gyertyaláng, a csillagszóró szikrái, és a legfontosabb, nyissuk meg szívünket egymás iránt, ha kell, örüljünk együtt embertársainkkal, de, ha kell, a bajban se hagyjuk el egymást! Legyen életünk nehéz perceiben vigasztalónk a betlehemi kicsi jászolból ránk tekintő, mosolygós kicsi Jézus arc és az őt vigyázó Mária és József arca, akik azt sugallják, a szeretet, a béke fénye soha ki ne aludjék otthonainkban, családjainkban.

Ha ezekkel a gondolatokkal készülünk ünnepelni, biztosan betölti életünket a betlehemi istállóban fellobbanó szeretet lángja, amely átvezet minden nehézségen, minden kilátástalanságon.

Lázár Béla

Szeretettel várunk minden ünnepelni vágyó embert karácsony napján, a nagy vecsernye után a furulyások és népdalénekesek előadására!

folytatás az első oldalról

Azonban sajnos az is gyakori tapasztalat, hogy az emberek többsége, ahogy telnek-múlnak az évek, egyre ritkábban képes megtapasztalni ezt a hangulatot, átélni ezt a varázst, sajnos még karácsonykor is! Fájdalmasan próbálják felidézni a régi, porral betemetett érzéseket, szavakat, tetteket, de valahogy sehogyan sem akar sikerülni! Vajon miért? Azért, mert a karácsony elmúltával szinte semmit sem viszünk tovább a hétköznapiakba abból, amit akkor kaptunk. A karácsonyfa körül imádkozunk, szent énekeket énekelünk közösen, de az év többi napján még egyénileg sem szakít időt nagyon sok ember az imára, nemhogy a családjával együtt! Karácsonykor elmegyünk közösen az éjféle misére, de az év többi vasárnapján vagy ünnepnapján sok embernek esze ágában sincs betérni a templomba Istennel találkozni. Karácsonykor megbocsátjuk egymás kisebb-nagyobb gyengéit, de az év többi napján leüvöltjük ezen botlásokért a másik fejét. Karácsonykor egy kicsit leállunk a rohanással, és időt szánunk egymásra. Karácsonykor átéljük annak örömét, hogy valamit adhatunk embertársainknak, a sűrű hétköznapiakon azonban állandóan az a kérdés forog bennünk: *"Nekem ez mire jó? Mi lesz belőle a hasznom? Nekem mi jut belőle?"*

Karácsonykor nem azért nyílt meg az ég, hogy újra becsukódjon! Isten nagy ajándéka, az emberré lett Krisztus itt maradt velünk. Vele valóban elérkezett hozzánk az Isten Országába. Ha akarjuk, nap mint nap felüdülhetünk. Ehhez azonban nem szabad elfordítanunk a fejünket, nem szabad bezárnunk a fülünket és a szívünket, ha meghalljuk a hívó szót! Az angyalok kara hiába zengte volna a Mennysors dicsőségét a pásztoroknak, ha ők nem lettek volna hajlandók felkelni, otthagyni bárányaikat, elindulni és felkeresni a jászolban fekvő Megváltót. A napkeleti csillagot sokan látták a bölcsen kívül is, talán a jelentését is megfejtették, mégis csak néhányan indultak el, hogy otthagya biztonságos, meleg otthonukat, hosszú vándorlás után megtalálják a nagy Királyt, az Isten Fiát. Isten Fia a világba jött, övéi közé. Övéi azonban nem fogadták be. Csak akik befogadták, azok élhetik át Isten gyermekeinek örömét.

Ha az idej, 2017-es év karácsonyán - talán csak halványan, messziről is, de megpillantjuk, észreveszszük, ne menjünk el mellette! Amennyire csak lehet, maradjunk meg a Mennysors vonzásában! Ha az imádságban érezzük Isten közelségét, imádkozzunk holnap és holnapután is! Ha a szentmisen megnyílik a szívünk Isten felé, jöjjünk el máskor is! Ha a családtagjainkhoz, munkatársainkhoz képesek vagyunk türelmesek és kedvesek lenni, gyakoroljuk ezt a türelmet és kedvességet más napokon is! Ha így teszünk, akkor, ha nem is mindig egyforma lelkesedéssel, de érezni fogjuk az ünnep hangulatát, az Istentől kapott igazi életörömet az egész év során!

Az Úr Jézus azért jött, hogy *"életünk legyen, méghozzá bőségben áradó életünk."* Azért született

közénk, hogy megmutassa, milyen értékek mentén hozzuk meg döntéseinket, hogy példát adjon a tetteivel az igazi szeretetre, türelemre, békére, hűségre, közösségépítésre. Azonban ahhoz, hogy ezt a példát követni tudjuk, kevés egy évben egyszer vagy kétszer mély érzésekkel rágondolni arra, hogy Isten is van ám a világon! Napról napra keresnünk kellene az Ő társaságát az imában, szem előtt kellene tartanunk törvényeit, s nem azok ellenében dönteni legtöbbször! Fel kellene használnunk azt a kegyelmi erőt, amit a szentségekben, főleg a rendszeres szentmisében és a szentgyónásban kaphatunk Tőle. Ha ilyen Istenre figyelő üzemmódba állítanánk be az életünket, akkor kevésbé üresednének ki a legfontosabb értékeink, akkor karácsonykor is azt ünnepelhetnénk, Aki az életünk fény és boldogsága.

Tódor Attila

A HÁZSZENTELÉSEK BEOSZTÁSA 2017/2018.

2017. DECEMBER 27. - SZERDA, indulás 8³⁰

I. csoport: Kögyakra→Újnegyed→Gábos utca→Cigánykert→Köves pataki.

II. csoport: Égei Istvántól→Kút oldala→Csató (jobb oldal kifelé)→Kerekmező→(másik oldal visszafelé) a csengettyű melletti üzlettől jobb felől felfele a Kicsi út→Miklós Dénesig.

III. csoport: Orbán Lőrincné→Központ→Kurta utca→Plébánia→II. Tíz (Víz melletti út)→Sóbástya kifelé mindkét oldalon→Sóskútig.

2017. DECEMBER 28. - CSÜTÖRTÖK, indulás 8³⁰

I. csoport: Újfalú: ifj. György Ferencről (jobb oldal felfele)→Nádpataka→Pósfalu: (másik oldal visszafele)→Egyed Lázárig.

II. csoport: III. Tíz (Lázár Jánostól)→Égei utca→Györgypál utca→Demeter utca→III. Tíz→IV. Tíz, Mag Istvántól→Kicsi Márton utca→Kovács szer, Sami Ferencig.

2017. DECEMBER 29. - PÉNTEK délelőtt, indulás 8³⁰

I. csoport: Vásárcsatorna: Sata Szabolcstól (mindkét oldal befele)→Kardé utca →Motros utca (jobb oldal kifelé→másik oldal visszafele).

II. csoport: Gál Jánostól → Gál utca (jobb oldal kifelé →másik oldal visszafele) →Kórház →Gerőkert.

2018. JANUÁR 5. - PÉNTEK délelőtt, indulás 11⁰⁰
Intézmények.

2018. JANUÁR 6. - SZOMBAT, indulás 9⁰⁰
Szeltersz.

2018. JANUÁR 7. - VASÁRNAP, indulás 13⁰⁰
Kiruly (Somkőháta→Kalibáskő→Lenkút→Köves patak).

Középajta, 2017. XI. 27.

Tisztelt Kiáltó!

Régóta motoszkál bennem a téma. Most úgy adódik alkalom, hogy élő posta juttassa hozzátok a levelem.

A vastos lövétei színjátás történetéhez pótolnék egy keveset.

Messze, úgy negyvenöt évre tekintek vissza. A nagymama című színmű betanulása és otthoni sikeres bemutatója (háromszor is) után vendégszereplésre indultunk egy vasárnap. Útitervünk Bögöz és Székelykeresztúr volt. Egyik helyen délután, másikon este.

Javában folyt az előadás, közbeékelt tapsviharral néha, mikor a színpalak mögüli rendező izgatottan sürgeti a nemsokára következő belépőt. Mind megmozdulunk, de sehol nem találjuk. A rendezőnk már szinte kiabálva: A föld fenekéből is teremtsétek elő! Én kell bemenjek helyette?

Eközben a talpunk alól, a mélyből hallatszik: Húzzatok fel, szedjétek ki már innen!... Egy páran hasra vágódva, karunkat nyújtva kiemeljük az eltűntet. Mire feltápszkodtunk, arra már dübörög is a taps. Ebből tudjuk, hogy a közönség egyik nagyra becsült szereplője, Miklós Anna pont időben ott van, ahol lennie kell.

A színpalak mögött nagyon halvány, gyér a fény. Volt ott egy süllyesztőféle gödör. A sztárunk oda belepottyant véletlenül. De ha időben kiszedni nem sikerült volna, és a rendező lépett volna helyette színre...he, he: Ő egy jó magas, tömött asszony volt, Anikó pedig egy alacsony, csinos, fűrge kislány.

Biztos taps úgy is lett volna, és egy nagy kérdés: Ennyi idő alatt milyen varázslat folytán lett a törékeny kicsiből férfifélemlítő perszóna?

Hogy melyik helységben történt, ezt nem tudom. A lövétei barátom Bögözt mond, én Keresztúrra emlékszem.

Kívánok számotokra kedves, óhajotoknak megfelelő Mikulást!

Tisztelettel,
Simon Áron

Kortárstalálkozók időpontjai:

2017. december 26. reggel 9 órától (Karácsony II. napja): a 18 évesek nagykorúsítási szentmiséje.

2018. január 6. du. 5 óra: a 25 évesek kortárstalálkozója.

2018. január 13. du. 4 óra: a 30 évesek kortárstalálkozója.

2018. január 20. de. 10 óra: a 60 évesek kortárstalálkozója.

2018. január 20. de. 11 óra: a 45 évesek kortárstalálkozója.

2018. január 27. du. 13 óra: a 35 évesek kortárstalálkozója.

2018. január 27. du. 17 óra: a 40 évesek kortárstalálkozója.

2018. február 3. du. 17 óra: az 50 évesek kortárstalálkozója.

2018. február 10. de. 11 óra: az 55 évesek kortárstalálkozója.

Isten éltesse egészségben, szeretetben az ünnepeket!

Farsangi bálók:

2018. február 8. - Maszkabál

2018. február 10. - Nősemeberbál

2018. február 11. - Székelyruhásbál

2018. február 13. - Húshagyókedd

Gondolatok

Nem sietett, nem is késett, csak eljött szokásához híven, ahogy eddig is minden évben, mindenkor. Már hónapokkal érkezése előtt elküldte a vándorokat, szép lassan elfonnyasztotta a mezőt, a virágot, és napról napra hallani a lépteiről, a közelítő Tétről. Tiszteletére fehér ruhába bújlik a táj, de Ő néha még jégpáncélt varázsol mintegy ráadásként mindenre.

Napok óta esik a hó, úgy tűnik, idén kemény hideg várható, vastagon takarózik a természet. Az udvar végében a sütőház környékén nagy a csend, csak az ajtó résein köszön be néha a szél megbököve a szegre akasztott szakadt, öreg Szalmakalapot. Unottan nézelődik a nyitva felejtett ajtóreszen keresztül, és szerényen húzza össze magát, nem csoda, hogy ilyenkor mondják azt, hogy lejárt a szalmakalap ideje. Mi mást is tehetne szegény a tél közepén, minthogy álmodozik forró nyárról, júliusi napsütésről, ifjúságról, az aranyló búzamezőről, ahol annak idején megannyi társával büszkén emelte a magasba a kalászt, az életet, a kenyérnek valót. Azóta sok telet megért már, eljárt felette az idő, és úgy érzi, már nem szégyen rajta a por, a szakadás. Apó görnyedt vállán is rajta vannak az évek, elmaradtak a közös határjárások, a búzavetések, mintha minden csak a régi ember dolga lett volna... Halk nesz hallatszik a ház felől, valaki havat seper. A vesszőseprű lendületes hangja mellett felismeri Anyó lépteit, amint jön hátrafelé haladva az udvaron. A sütőházba lépve letörli a zúmarát a szakasztóról, és hozza végre a kemencébe a hevíteni valót. Hát persze, nemsokára itt a karácsony, biztosan hazajönnek a gyerekek! A rég nem használt szánkó is előkerül talán, hangos lesz végre az udvar, újra megtelik mosollyal a ház! Lassan friss kenyér illata tölti be a kis helyet, Anyó büszkén rakja teknőbe, csavarja vászonkendőbe. Ünnepe közeledik, a nagy betűs, együtt lehet újra a család, amikor nem számít az, hogy hideg van, hogy fúj, vagy hogy fagy van odakint, mert a lelkeket valami különleges meleg járja át, melyen nem hat át a tél hidege. A számos év alatt megtanulta már, hogy a téli álom után mindig érkezik új kikelet, nemsokára hosszabbodnak a hajnalok felébresztve a hó alatt a vetést, hogy jövőre is lehessen új cipő az asztalon.

Karácsony közeledtével mit is kívánhatna, hiszen nem kell neki se bársony, se csillogás, csak egy halk fohászt suttog el csendesesen, hogy tartsa meg Apót is az Ég Ura, még jó ideig, ha lehet...

L. Jolán

*Kellemes karácsonyi ünnepeket és
boldog új évet kíván a
Lövete Közirtokosság Vezetősége!*

Karácsonyi szeretethimnusz

(Az 1Kor 13 karácsonyi változata)

Ha a házamat fenyőágakkal, gyertyákkal, égőkkel és csilingelő harangocskákkal díszítem fel, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint díszlettervező.

Ha a konyhában fáradozom, karácsonyi süteményeket sütök kilószámra, ízletes ételeket főzök, és az evéshez csodálatosan megterített asztalt készítek elő, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint szakácsnő.

Ha a szegénykonyhában segédkezem, az öregek otthonában karácsonyi énekeket zengek, és minden vagyonomat segélyként elajándékozom, de a családom felé nincs bennem szeretet, mindez semmit nem használ nekem.

Ha a karácsonyfát csillogó angyalokkal és horgolt hópelyekkel díszítem fel, ezernyi ünnepen veszek részt, a templomi kórusban énekelek, de Jézus Krisztus nincs a szívemben, akkor nem értettem meg, miről is szól a karácsony.

A szeretet félbeszakítja a sütést, hogy a gyermekét megölelje.

A szeretet hagyja a lakásdíszítést, és megcsókolja a házastársát.

A szeretet barátságos az idő szűke ellenére is.

A szeretet nem irigyel másokat házukért, amiben jól kiválasztott karácsonyi porcelán és odaillő asztalterítő van.

A szeretet nem kiált rá a gyerekekre, hogy menjenek már az útból, hanem hálás érte, hogy vannak, és útban tudnak lenni.

A szeretet nemcsak azoknak ad, akiktől kap is valamit, hanem örömmel ajándékozta meg épp azokat, akik ezt nem tudják viszonzni.

A szeretet mindent elvisel, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.

A szeretet soha el nem múlik.

A videójátékok tönkremennek, a gyöngysorok elvesznek, a számítógépek elavulnak.

De a szeretet ajándéka megmarad.

Ismeretlen szerző

Karácsonyra várva

Karácsonyra várva,
Elhalkul a lárma,
M megszűnik a mulatozás,
Marad néma várakozás.

Karácsonyra várva,
Mondjunk egy szent imát,
Fakadjunk most zengő dalra,
Hogy így áldjuk az ég Urát.

Karácsonyra várva,
Szívünket kitarva,
Kisdedet, hogy befogadjuk,
Bűneinket megbánhassuk.

Karácsonyra várva,
Eljön a megváltó,
Nem lesz senki egyedül, árva
Az ünnep így boldogító.

Karácsonyra várva,
Várunk a csodára,
Angyalsereg énekelei:
Eljön Jézus megmenteni!

Karácsonyra várva,
Jászol mellett védik,
Szürke szamár és báránka,
Az urat, ki ma születik.

Karácsonyra várva,
Anyá néz fiára,
Egy csillag kigyúl fényesen,
Kisgyermek alszik édesen.

Karácsonyra várva,
Adventi gyertya ég,
Lelkünk ne legyen bezárva,
Ha ránk ragyog az áldott ég.

Karácsonyra várva,
Hív a szent éjszaka,
Szeretemben családdal,
Földre szállt Messiással...
György Emőke

Karácsonyra

Bolyongtunk a nagyvilágban,
Pásztor nélkül barangolva.
Nem tudtuk merre tartva,
De felragyogott az Úr csillaga.

Megmutatta a jó utat,
Hol született a kis Jézuska.
Most már tudjuk merre tartsunk,
Hogy örök üdvösségre jussunk.

Tárjuk ki a szívünk kapuját,
Engedjük be a kisedet Jézuskát.
Jézusunkat a szívünkbe,
Legyen boldogság a lelkünkben.

A karácsonyfa jó illata,
Az ünnep szent áhítata.
Átjárja a bűnös lelkeket,
Felvidítja a bánatos szíveket.

Jézusunk adj kegyelmet,
Az embereknek békességet.
Hogy eljuthassunk országodba,
A mi örök otthonunkba.

Gy. Teréz

Köszönet

A lövétei Székely Mózes Általános Iskola munkaközössége meg szeretné köszönni mindazoknak a támogatóknak a segítségét, akik hozzájárultak az intézmény megfelelő működéséhez. Köszönetet mondunk Lövete Köz- birtokosságának, a Helyi Tanácsnak és a Polgármesteri Hivatalnak, a Lövetei Szülők Egyesületének, ugyanakkor Demeter Mártonnak, aki tan- évkezdéskor füzetet és írószert adományozott a diákoknak, Verebes Eriká- nak, aki a végzősök számára a "Lövetei Magyar Diák" díjat biztosítja, Fazakas Lászlónak, aki a kicsiknek játszótéri eszközöket adományozott, Orbán Zoltánnak és családjának, akik minden évben mikulácssomaggal ör- vendeztetik meg iskolánk gyerekeit.

Demeter Csanád, iskolaigazgató

Erdélyi Panoráma

2017. május 24-én a székelyudvarhelyi dr. Verestóy Alapítvány és a Haáz Rezső Múzeum támogatásával iskolánk V-VIII-as diákjai meglátogathatták a múzeumban kiállított "Erdélyi Panoráma" című körkép részleteiből válogatott tárlatot. A körkép az 1848-as forradalom és szabadságharc 50-ik évfordulójára készült, a szebeni csatát ábrázolja, ahol a csatajelenetek mellett Petőfi Sándor alakját is megörökítették a festők. Az idők folyamán feldarabolt képrészletekből a kiállításon 18 eredeti festményt tekinthettek meg a diákok.

A szervezők a kiállítást követően egy kétfordulós történelmi versenyt hirdettek meg az 1848-as szabadságharcra kapcsolatosan, amelyre iskolánkból egy háromtagú csapat jelentkezett: Márton Fanni, Balázs Viktória és Lázár Róbert Venczel. A döntőbe bejutott 10 csapat közül a lövétei tanulók második helyezést értek el. A döntős csapatokat és a felkészítő tanárokat a szervezők elvitték Nagyszebenbe tanulmányi kirándulásra, ahol meglátogatták a város nevezetességeit, a természetrajzi, a történelmi és a Brukenthal múzeumokat.

Köszönjük a szervezőknek a lehetőséget, és büszkék vagyunk diákjaink eredményeire.

Demeter Csanád

Idén minden kisiskolás gyerek részesült egy gazdag, váratlan ajándékban a Gyulafehérvári Caritas részéről. Az eddigi években is osztottak ajándékokat, bizonyos szociális kritériumok szerint, ám ez évben mindannyian örülhettek a szebbnél szebb, igényesen összeállított csomagoknak. Nem egy gyerek cipősdobozában felleltük az ajándékozó család fényképét, levelét, üdvözlő szavait, esetleg címét. Biztatom, ha valaki hasonlót talált, akár magyar nyelven is válaszlevélben megköszönheti a szép gesztust. Mindezért cserébe egy-egy gyerekrajzot adtunk a Gyulafehérvári Caritasnak.

Köszönjük a levélnélküli anyagi ajándékot!
a lövétei gyerekek nevében, Mag Otilia tanító

Fotók: Mag Otilia

Karácsonyi vásárt tartottak iskolánk tanulói és pedagógusai advent harmadik vasárnapján.

Köszönjük a szülők és minden kedves vásárlónk érdeklődését, hogy vásárlásukkal motiválták tanítványainkat hasonló jellegű tevékenységekre.

Fotók: András Szilvia

Régi arcok sárgult fényképeken

Lövétei betlehemes. Fotó: Kántor Géza (1942).

Anyakönyvi hírek - 2017. november

Születések száma: 5

MÁRTON ÁGOTA, született 2017. szeptember 23-án, a Márton Ferenc és Mártom Edit, Lövete, 444. szám alatt lakó szülők gyermeke,

FORGÁCS ALEXA-IRÉN, született 2017. július 1-én, a Forgács Gyöngyike, Lövete, 943. szám alatt lakó szülő gyermeke,

MÁRTON ISTVÁN, született 2017. október 21-én, a Márton Róbert és Györgypál Kinga, Lövete, 737. szám alatt lakó szülők gyermeke,

MÁRTON MÁRK, született 2017. október 19-én, a Márton Zsolt és Márton Edina, Lövete, 1013. szám alatt lakó szülők gyermeke,

ÉGEI EMÓKE, született 2017. november 7-én, az Égei István és Égei Éva, Lövete, 835. szám alatt lakó szülők gyermeke.

Házasságkötések száma: 1

BENEDEK ZSOLT-ANTAL és GYÖRGY BERNADETT

Őszinte részvétünket fejezzük ki a novemberben elhunyt személyek hozzátartozóinak:

MIHÁLY FERENCZNÉ, született TRINFUJ JULIÁNNA, Lövete, 314. szám, született 1926-ban,

EGYED JÓZSEF, Lövete, 14. szám, született 1929-ben,

SZISZE ISTVÁNNÉ, született BALÁZS ILONA, Lövete, 289. szám, született 1927-ben.

Régi idők anekdotái

A székely bácsi elhatározza, hogy továbbtanul. Elmegy hát az iskolába, ahol egy felvételi vizsgán kell átesnie matematikából.

- Ha én adok magának két nyulat, aztán még két nyulat, majd még kettőt, hány nyula lesz? - kérdi a vizsgáztató.

- Hát bizony, akkor hét! - feleli a bácsi.

- Na, ezt gondolja át még egyszer! Ha adok magának háromszor két nyulat, akkor hány nyula lesz? - kérdi újra a vizsgáztató.

- Hét! - mondja a bácsi határozottan.

- De ember, még ezt az egyszerű számtanfeladatot sem tudja megoldani?

Nem tudja, mennyi háromszor kettő?

- Háromszor kettő az hat! - mondja erre a bácsi.

- Akkor az előbb miért hetet mondt? - teszi fel a kérdést dühösen a vizsgáztató.

- Az előbb nyulat kérdezett, abból meg van nekem otthon is egy!

Eladó hétvégi ház, 10 ár területtel Szeltersz völgyében. Irányár 20000 euró. Telefon: 0036308663098, 0786146733.

Eladó mezei széna.

Telefon: 0749847676.

Vásárolnék sötét színű rokolyát, főleg feketét. Ezen kívül bármilyen más székelyruha tartozék is érdekelne. Telefonszám: 0745869978 vagy 0266218856.

A Lövétei Kiáltó szerkesztősége kegyelemteljes karácsonyt és boldog új évet kíván minden kedves olvasójának!

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: Demeter Albert, Török József, titkár: András Kinga, korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Magdolna, András Tamás, András Zsolt, Egyed Emilia, Egyed Tünde, Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán, Mag Ottilia, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet, Tódor Attila, Tódor Lóránd

Támogatók: Lövete Község Helyi Tanácsa, Lövete Közbirtokossága, Lövétei Római Katólikus Plebánia, Select Metleplast Kft., Nyko Kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövete Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806,